

Autonome fotografie?

Handleiding van Helpmij.nl

Auteur: CorVerm

maart 2019

“ Dé grootste en gratis computerhelpdesk van Nederland ”

Lubitel

Toen ik voor het eerst een foto maakte ging het me om de techniek. Om de techniek van het vastleggen van mooie beelden om me heen. Dat deed ik met een eenvoudige camera. Een Russische Lubitel II twee-oog reflex. Daar ging 6 cm brede film in. Stevige rolletjes en alleen zwart-wit. Een heerlijke tijd was dat.

PF

Via mijn RSS lezer trof ik een artikel uit het blad PF. Professionele Fotografie voluit. Daarbij ging het om [autonome fotografie](#). De traditionele fotografie en de opleiding voor het vak richt zich op het vastleggen van beelden in allerlei sectoren. Eigenlijk nog net zo als mijn eerste foto. Dat was dan landschapsfotografie en als uiterste heb je daarnaast dan de huidige nieuwsfotografie. Uiterste in die zin dat als je tegenwoordig bij toeval aanwezig bent bij iets bijzonders met je mobieltje aan de goede kant van het rood-witte lint je elke vakfotograaf de baas bent die helaas niet over dat lintje mag stappen. Niet dat je daar soms trouwens zo vrolijk van wordt ...

Traditioneel

Die tradities leiden tot technisch goede beelden. Om dan tot spraakmakende beelden te komen reizen fotografen vaak naar verre gebieden om daar bijzondere beelden te kunnen vastleggen. Zoals bijvoorbeeld Steve McCurry met zijn [foto](#) (in het Engels) van de "[Afghan Girl](#)", het meisje uit Afghanistan, waarmee hij roem vergaarde. Vrouwen fotograferen was daar echt niet aan de orde, maar hij mocht dat deze ene keer wel en hij kwam ook nog levend thuis. Dat was trouwens nog met een analoge camera. Eentje met een rolletje: Kodak 64 diafilm. De kwaliteit van die foto

was geweldig.

Quitclaim

Tegenwoordig worden de belangen van mensen die je op de foto zet tot in details geregeld via te ondertekenen documenten, die men [quitclaims](#) noemt, maar dat Afghaanse meisje kon alleen haar naam schrijven. Niet lezen en niet schrijven.

Autonome fotografie

Bij wat men autonome fotografie noemt gaat het nog steeds om beelden maken met een fotocamera, maar die directe verbinding met iets uit de omgeving is er niet meer. De autonome fotograaf gebruikt het apparaat nu als een instrument om een beeld te maken of beelden samen te stellen, dat je als kunst zal beleven. Dan werkt men niet in opdracht en is daardoor onafhankelijk. Niettemin moet een fotograaf ook in zo'n situatie in eigen

onderhoud kunnen voorzien.

Ik moet zeggen dat wat ik tot nu toe heb gezien aan voorbeelden van autonome fotografie me niet altijd raakt. Ben ik nu teveel gebonden aan die aloude tradities van de fotografie? Geen idee. Maar de gedachten achter die autonome fotografie spreken me wel aan. Net zoals ik graag werk met mijn tekentablet om afbeeldingen te scheppen, die niet waarheidsgetrouw zijn, maar de kijker wel op ideeën brengen. Heerlijk vind ik dat.

Onze redactrice Kate95 met haar kunststudie op de achtergrond ziet de autonome fotografie zoals hier beschreven wordt, naast van wat er in het verleden al gemaakt is, ook niet zo zitten. Het gaat haar niet ver genoeg.

Wat ik wel heel apart vind is wat [Benjamin von Wong](https://blog.vonwong.com/) (https://blog.vonwong.com/) maakt. Ook weer niet alles trouwens. Het moet me een beetje raken. Maar dat heb je zo met kunstuitingen. Die von Wong gebruikt heel veel dure techniek. Maar ook een minder gefortuneerde amateur kan het nodige moois creëren.

Helpmij.nl